

Ru em tùng ngón xuân nồng

Ru mãi ngàn năm giông tóc Em buồn, Bàn tay
 Ru mãi ngàn năm từng phiến môi mềm, Bàn tay
 Em năm ngón ru trên ngàn năm. Trên mùa lá xanh, ngón tay Em
 Em trau chuốt thêm cho ngàn năm. Cho vừa nhớ nhung, có em đôi
 gậy nêu mãi ru thêm ngàn năm. Thôi ngủ đi Em, mùa ru em
 hôn nên mãi ru thêm ngàn năm.
 ngủ, tay Em kết nụ nuôi trọn một đời, nuôi một đời
 người, Mùa xuân vừa đến xin mãi ăn năn mà thôi. (Ru mãi ngàn
 năm từng ngón xuân nồng, Bàn tay Em năm ngón anh ru ngàn
 năm vừa má em hồng Bàn tay đưa anh đến quê hương vàng
 năm, Giận hờn sẽ quên, dáng em trôi dài, trôi mãi trôi trên ngàn
 son, Vào trời lãng quên, tóc em như trời xưa đã qua đi ngàn
 năm. Ru mãi ngàn ...
 ... năm. Còn lời ru mãi, vang vọng một
 trời, Mùa xanh lá vôi, Ru em miết mài, Còn lời ru
 (Hết)
 mãi, còn lời ru này, Ngàn năm ru hoài, ngàn đời ru ai.

Nguồn: Tập Nhạc "Thuở Ấy Mưa Hồng"

